

7 Riktvärde för skogsmark

7.1 Allmänt

14 kap. 1 § FTL

Riktvärde för skogsmark med växande skog skall utgöra värdet per värderingsenhet skogsmark.

Följande egenskaper (värdefaktorer) hos skogsmark med växande skog skall bestämmas för värderingsenheter med mindre än 30 ha skogsmark samt för 29 ha av värderingsenheter som omfattar 30 ha eller mer

- storlek
- virkesförråd

Värdefaktorn virkesförråd avser summan av virkesförråden per hektar av samtliga trädslag och klassindelas på särskilt sätt. I fråga om värdefaktorn storlek sker ingen klassindelning utan varje hektar beaktas vid värderingen.

För värderingsenheter med 30 ha och mer skogsmark skall för arealen som överstiger 29 ha följande värdefaktorer alltid bestämmas

- storlek
- bonitet
- kostnad
- virkesförråd barrträd
- virkesförråd lövträd

För värdefaktorerna med undantag för storlek finns en klassindelning (jfr 7 kap. 3 § FTL).

Skogsbeskrivning

För varje län upprättas en skogsbeskrivning över skogstillståndet inom länet. Denna skickas ut till fastighetsägarna i samband med deklarationen. Skogsbeskrivningen innehåller föreskrifter om kostnadsklasspoäng för klassificeringen av värdefaktorn kostnad. I utskicket anges även medelvärden inom värdeområdet för bonitet och virkesförråd samt terrängtransportavstånd. Uppgifterna om dessa medelvärden avser förhållandena inom värdeområdet. I övrigt skall de uppgifter som lämnas i utskicket vara till ledning för fastighetsägaren då han

skall besvara de deklarationsfrågor till ledning för värderingen av skogen som utgår från relativa bedömningsgrunder. Det innebär att det av utskicket skall framgå vilken klass av en värdefaktor eller vilken kostnadsklasspoäng som svarar mot i fastighetsdeklarationen efterfrågade uppgifter. Dessa är relaterade till genomsnittet e. dyl. för värdefaktorn eller av en kostnads- eller kvalitetsfaktor inom värdeområdet. I 8 § SKVFS 2004:11 och bilaga 2 till dessa föreskrifter finns regler och uppgifter om skogsbeskrivningarna.

Samfälligheter

Värdet av en värderingsenhet som består av en taxeringsenhets andel i skogsmark, som är samfälld för flera taxeringsenheter, erhålls genom att taxeringsvärdet för den samfällda marken multipliceras med taxeringsenhetens andel i samfälligheten.

I praktiken sker emellertid värderingen vanligen så att man beräknar hur många hektar skogsmark som svarar mot andelen (genom att multiplicera samfällighetens totala skogsmarksareal med andelen) och därefter multiplicerar denna areal med ett värde per hektar.

Ofta redovisar fastighetsägaren inte några uppgifter om den samfällda skogsmarkens belägenhet och beskaffenhet. I sådana fall får taxeringen grundas på de genomsnittliga förhållanden som råder inom det värdeområde inom vilket samfälligheten ligger.

Om taxeringen på detta sätt utgår från summa hektarvärden för skogsmark i flera samfälligheter, i vilka en taxeringsenhet har del, får andelarna sammanföras i samma värderingsenhet. Andelar i samfälligheter, vars genomsnittliga hektarvärden är olika, redovisas däremot var för sig som särskilda värderingsenheter.

Markanläggningar

Beträffande markanläggningar på bl.a. skogsmark se avsnitt 4.1.

Arealredovisning

Arealen av en värderingsenhet skogsmark skall enligt 20 kap. 5 § FTL redovisas särskilt och anges i hela hektar. Areal som understiger 0,5 ha skall inte redovisas särskilt.

7.2 Klassificering av värdefaktorer, skogsinnehav med mindre än 30 ha

14 kap. 3 § andra stycket FTL

För taxeringsenhet vars skogsmarksareal understiger 30 hektar skall dock riktvärdena bestämmas för skilda förhållanden för följande värdefaktorer ---

För värderingsenheter med upp t.o.m. 29 ha skogsmark sker värderingen enligt ett förenklat förfarande. För dessa mindre skogs-

innehav tillämpas endast värdefaktorena storlek och virkesförråd. Förfarandet för beräkning av värdet på de mindre skogsinnehaven tillämpas också på 29 ha av skogsinnehav om minst 30 ha; jfr formeln för riktvärdeberäkningen i 1 kap. 23 § FTF.

Värdeområdesindelningen är densamma för samtliga skogsinnehav oavsett deras storlek. För värderingsenheter med mindre än 30 ha skogsmark kan avvikelser från vad som är genomsnittligt inom värdeområdet ifråga om bl.a. värdefaktorena bonitet och kostnad beaktas genom justering för säregna förhållanden.

7.2.1 Storlek

Definition klassificering

14 kap. 3 § FTL

--- Med storlek avses skogsmarkens areal ---

Någon klassindelning i fråga om skogsmarkens areal görs inte. Skogsmarken mäts i hela hektar.

7.2.2 Virkesförråd

Definition

14 kap. 3 § FTL

--- Med virkesförråd avses summan av virkesförråden av barrträd och lövträd per hektar uttryckt i skogskubikmeter. För värdefaktorn virkesförråd skall finnas högst nio klasser.

Värdefaktorn virkesförråd avser virkesförrådet per hektar av samtliga träslag. Det uttrycks i hela skogskubikmeter. Med virkesförrådet uttryckt i skogskubikmeter avses enligt 10 § SKVFS 2004:11 fast volym stamvirke ovan stubbe inklusive toppar och bark.

I virkesförrådet ingår endast volymen av växande träd som uppnått 1,3 meter i höjd ovan marken.

Klasser

Virkesförrådet klassindelas i nio klasser i överensstämmelse med den indelning i virkesförrådsklasser som görs i skogstabell M med relativa hektarvärden för de första 29 hektaren av ett skogsinnehav enligt 1 kap. 19 § FTF och bilaga 5 a till förordningen. Virkesförrådets storlek i de olika klasserna framgår av tabell för virkesförrådsklasser, se nedan.

Klassindelningen görs olika i skilda delar av landet med hänsyn till de där rådande förhållandena. Skatteverket har ifråga om klassindelningen av värdefaktorn virkesförråd för skogsinnehav under 30 ha föreskrivit att virkesförrådet skall klassindelas med hänsyn till totalt virkesförråd m³ sk/ha per klass enligt följande.

11 § SKVFS 2004:11

För skogsinnehav under 30 ha skall värdefaktorn virkesförråd klassindelas med hänsyn till totalt virkesförråd uttryckt i skogskubikmeter per hektar enligt följande.

Område		Klass för totalt virkesförråd								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
I	Del av Z, AC och BD län	(5)-19	20-34	35-49	50-64	65-79	80-94	95-109	110-124	125-
II	Del av Z, AC och BD län samt I län	(5)-29	30-49	50-69	70-89	90-109	110-129	130-149	150-169	170-
III	W, X och Y län	(10)-49	50-74	75-94	95-114	115-134	135-154	155-174	175-194	195-
IV	AB, C, D, E, O, S, T och U län	(20)-64	65-94	95-119	120-144	145-169	170-194	195-219	220-244	245-
V	F, G och H län	(25)-74	75-109	110-134	135-159	160-184	185-209	210-234	235-259	260-
VI	K, M och N län	(25)-94	95-124	125-154	155-184	185-214	215-239	240-264	265-289	290-

Omfattningen av område I och II framgår av bilaga 4.

Om lövinslaget väsentligt avviker från vad som är normalt inom värdeområdet kan en justering av riktvärdet aktualiseras; se avsnitt 13.

7.3 Klassificering av värdefaktorer, skogsinnehav med minst 30 ha

14 kap. 3 § första stycket FTL

Inom varje värdeområde skall riktvärden för skogsmark med växande skog bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av följande värdefaktorer, om inte annat framgår av andra stycket.

Som angetts vid 7.1 skall olika värderingsförfaranden tillämpas för skogsinnehav vilka understiger 30 ha samt sådana som uppgår till 30 ha eller mer.

För värderingsenheter som uppgår till 30 ha eller mer skall 29 ha av värderingsenheten värderas enligt den för mindre skogsmarksinnehav gällande modellen, se avsnitt 7.2.

Värdefaktorerna som tillämpas är storlek, bonitet, virkesförråd barrträd, virkesförråd lövträd och kostnad.

7.3.1 Storlek

Definition

14 kap. 3 § FTL

--- Med storlek avses skogsmarkens areal ---

Klassificering

Skogsmarken mäts i hela hektar. Någon klassindelning i fråga om skogsmarkens storlek görs inte.

7.3.2 Bonitet**Definition****14 kap. 3 § FTL**

--- Med bonitet avses skogsmarkens virkesproducerande förmåga ---

Klasser

Enligt 1 kap. 21 § FTF och bilaga 5 b till FTF skall värdefaktorn bonitet indelas i fem klasser, bonitetsklasserna A–E. Bonitetsklasserna A–E motsvarar enligt sin uppbyggnad inom var och en av de elva länsgrupper, som anges i 4 § SKVFS 2004:11, vad som kan anses utgöra mycket hög, hög, genomsnittlig, låg respektive mycket låg förmåga att producera virke.

4 § SKVFS 2004:11

Bonitetsklasserna E–A skall med ledning av skogsmarkens virkesproducerande förmåga bestämmas på följande sätt.

Länsgrupp		Bonitetsklass (medelbonitet i skogskubikmeter per hektar och år)				
		E	D	C	B	A
1.	BD-län	1,0-1,7	1,8-2,2	2,3-3,2	3,3-4,4	4,5-
2.	AC och Z län	1,0-1,9	2,0-2,8	2,9-4,0	4,1-5,0	5,1-
3.	Y län	1,0-2,8	2,9-3,7	3,8-5,0	5,1-6,0	6,1-
4.	X län	1,0-3,1	3,2-4,5	4,6-5,8	5,9-6,7	6,8-
5.	W län	1,0-2,5	2,6-3,7	3,8-5,8	5,9-7,7	7,8-
6.	S län	1,0-3,1	3,2-4,9	5,0-7,2	7,3-8,7	8,8-
7.	AB, C, T och U län	1,0-4,2	4,3-5,9	6,0-7,8	7,9-9,4	9,5-
8.	D, E och H län	1,0-4,2	4,3-5,9	6,0-8,4	8,5-10,5	10,6-
9.	I län	1,0-1,9	2,0-2,8	2,9-4,1	4,2-5,8	5,9-
10.	F, G, M och O län	1,0-4,5	4,6-6,8	6,9-9,3	9,4-11,2	11,3-
11.	K och N län	1,0-5,0	5,1-7,3	7,4-9,9	10,0-11,9	12,0-

5 § SKVFS 2004:11

Bestämning av värdefaktorn bonitet skall ske med ledning av Skogshögskolans boniteringssystem.

Med bonitet avses enligt Skogshögskolans boniteringssystem en ståndorts naturgivna förmåga att producera virke, mätt som skogskubikmeter per hektar och år. I detta system bestäms ett ståndortsindex av i fält uppmätta egenskaper hos bestånd eller växtplats med hjälp av tabell. Ståndortsindexet översätts till bonitet i skogskubikmeter per hektar (m³sk/ha) och år. Med ståndortsindex menas här den övre höjd ett bestånd uppnår vid en på förhand fixerad s.k. referensålder. Värderingsenhetens medelbonitet beräknas som ett arealvägt medeltal utifrån beståndsvisa skattade boniteter.

Ståndortsindex förutsätter att trädens höjdtveckling är den som skulle ske under ideala betingelser.

Exempel på ståndortsindex är H100 (övre höjden vid 100 års total ålder eller 100 års ålder vid brösthöjd) och H50 (övre höjden vid 50 års ålder i brösthöjd). Med övre höjd menas den aritmetiska medelhöjden för de tio grövsta träden på en 0,1 ha stor provyta. Praktiskt mäts denna som den aritmetiska medelhöjden för de två grövsta träden på en cirkelyta med 10 meters radie, de s.k. öh-träden. Brösthöjdsåldern är medeltalet av antalet årsringar i brösthöjd (1,3 meter över mark) för öh-träden.

I boniteringssystemet används tre olika metoder för att i fält bestämma ståndortsindex:

1. För medelålders och äldre skog i gott skick används höjduvecklingskurvor avseende sambandet mellan beståndets övre höjd och total- eller brösthöjdsålder.
2. För yngre skog i gott skick används interceptmetoden. Med intercept avses längden av de fem årsskott som följer över 2,5 meters höjd. Medeltalet av de två öh-trädens intercept och höjd över havet används som mått på ståndortsindex.
3. För kalmare, vissa blandskogar samt skog i mindre gott skick används ståndortsegenskaper.

När man bestämt ståndortsindex översätts detta till bonitet i skogskubikmeter per ha och år med hjälp av tabeller för olika trädslag.

I boniteringssystemet ingår även hjälpmedel för att överföra ståndortsindex från ett trädslag till ett annat.

7.3.3 Kostnad

Definition

14 kap. 3 § FTL

--- Kostnaden bestäms med hänsyn till de väsentligaste kostnads- och kvalitetsfaktorer som påverkar värdet av virkesproduktionen.

Om fler än en kostnadsklass förekommer skall anges vilken klass som svarar mot genomsnittlig kostnadsklass för värdeområdet ---

Klasser

Enligt 1 kap. 21 § FTF och bilaga 5 b till förordningen skall värdefaktorn kostnad indelas i nio klasser.

6 § SKVFS 2004:11

Indelningen av värdefaktorn kostnad i kostnadsklasserna 1–9 skall bestämmas med hänsyn till föryngrings- och röjningskostnader, avverkningskostnader, terrängtransportkostnader samt timmerutfäll och kvalitet.

För kostnadsklasserna skall följande relationer gälla.

Kostnadsklass	Kostnadsrelation
1	0,700
2	0,775
3	0,850
4	0,925
5	1,000
6	1,075
7	1,150
8	1,225
9	1,300

7 § första stycket SKVFS 2004:11

Indelningen i kostnadsklass skall göras med ledning av kostnadsklasspoäng. Den kostnadsklasspoäng som skall gälla för kostnadsklasserna 1–9 samt indelningen av kostnads- och kvalitetsfaktorer till grund för poängberäkningen framgår av bilaga 1.

Kostnadsklasspoäng för olika kostnadsklasser ---

Kostnadsklass	Kostnadsklasspoäng
1	(8)–12
2	13–17
3	18–22
4	23–27
5	28–32
6	33–37
7	38–42
8	43–47
9	48–(52)

(Ur bilaga 1 till SKVFS 2004:11).

Klassindelningen är relativ och knuten till de fem länsgrupper för vilka skogstabell S upprättats, jfr 1 kap. 19 § FTF. Kostnadsklass 1 inom varje sådan grupp är vad som kan anses svara mot en mycket låg kostnad, klass 5 en genomsnittlig kostnad och klass 9 en mycket hög kostnad inom länsgruppen.

Kostnadsklass 5 är således mittklass och relaterad till genomsnittskostnaden inom nämnda länsgrupper. Kostnadsklass 1 har 30 % lägre totalkostnader och kostnadsklass 9 har 30 % högre totalkostnader än kostnadsklass 5.

7 § andra stycket SKVFS 2004:11

Den totala kostnadsklasspoängen för en kostnadsfaktor och för en kvalitetsfaktor betecknas delsumma för faktorn. De sammanlagda delsummorna för en värderingsenhet utgör kostnadsklasspoängen för enheten om inte annat följer av 9 §.

8 § SKVFS 2004:11

Kostnadsklasspoängen för en värderingsenhet skall åsättas i enlighet med vad som anges i bilaga 2 (skogsbeskrivning). Genomsnittlig kostnadsklasspoäng för samtliga värdeområden framgår av bilaga 3.

9 § SKVFS 2004:11

Sedan delsummorna för de olika kostnads- och kvalitetsfaktorerna har beräknats enligt 7 och 8 §§ kan varje delsumma för sig jämkas, om sådana kostnads- och kvalitetsförhållanden som anges i skogsbeskrivningen enligt 8 § föreligger för värderingsenheten och dessa förhållanden medför särskilt höga eller särskilt låga kostnader.

Jämkning kan också ske om på grund av andra förhållanden än som anges i skogsbeskrivningen poängsumman för en kostnadsfaktor eller för en kvalitetsfaktor uppenbarligen ger en felaktig bild av de förhållanden som faktorn avser.

Skogsskador

Allmänna råd:

Vilt-, insekts-, svamp- och andra skogsskador bör föranleda extra kostnadsklasspoäng i de fall skadorna är särskilt omfattande i förhållande till vad som förekommer inom värdeområdet. Större ökning av kostnadsklasspoängen än med fem extra kostnadsklasspoäng för skogsskador bör dock inte ske (SKV A 2004:10).

Skyddsskog och fjällnära skogar

Allmänna råd:

För skyddsskog och för skogsmark inom de områden som enligt skogsvårdslagen (1979:429) benämns fjällnära skogar bör en ökning av kostnadsklasspoängen ske med hänsyn till de speciella villkor som gäller för skötseln av sådana skogar. Större ökning av kostnadsklasspoängen än med fem extra kostnadsklasspoäng för skyddsskogar och fjällnära skogar bör inte ske (SKV A 2004:10).

Skogsmark på öar

Allmänna råd:

För skogsmark belägen på öar utan fast landförbindelse bör en ökning av kostnadsklasspoängen ske. Större ökning av kostnadsklasspoängen än med 20 extra kostnadsklasspoäng för skogsmark belägen på öar bör inte ske (SKV A 2004:10).

Genom jämkningar av kostnadsklasspoängen för skogsskador, skyddsskogar och fjällnära skogar samt för skogsmark belägen på öar utan fast landförbindelse kan de i skogsbeskrivningarna rekommenderade högsta kostnadsklasspoängen komma att överskridas.

7.3.3.1 Faktor för föryngrings- och röjningskostnader

Definition

Allmänna råd:

Kostnadsfaktorn föryngrings- och röjningskostnader bör bestämmas med hänsyn till

- möjligheterna till att utnyttja självföryngring och sådd,
- planteringssvårigheter på grund av blockighet eller dylikt,
- risk för plantbortfall på grund av försommartorka, frostlänthet, gräsväxt samt uppfrysning och
- svårighetsgrad vid plant- och ungsogsröjning på grund av stamantal och terrängförhållanden.

Jämförelsen bör göras utifrån vad som är normala föryngrings- och röjningskostnader inom värdeområdet vid liknande bonitet som värderingsenhetens. Den omständigheten att en värderingsenhet exempelvis har hög bonitet med högre föryngringskostnader

som följd skall inte i sig föranleda högre kostnadsklasspoäng (SKV A 2004:10).

Klassificering

Kostnadsklasspoängen för olika föryngrings- och röjningskostnader skall enligt bilaga 1 till SKVFS 2004:11 ange om de är

- mycket lägre
- lägre
- ungefär lika
- högre
- mycket högre

än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet.

Kostnadsklasspoängen för olika föryngrings- och röjningskostnader framgår av skogsbeskrivningen.

7.3.3.2 Faktor för avverkningskostnader

Definition

Allmänna råd:

Kostnadsfaktorn avverkningskostnader bör bestämmas med hänsyn till

- terrängförhållande (svårighetsgraden med hänsyn till markens bärighet, lutning och ytstruktur),
- underväxtförhållande,
- kvistighet och
- arronderingsförhållande.

Kvistighet bör endast beaktas för lövträd (SKV A 2004:10).

Klassificering

Kostnadsklasspoängen för olika avverkningskostnader skall enligt bilaga 1 till SKVFS 2004:11 ange om de är

- mycket lägre
- lägre
- ungefär lika
- högre
- mycket högre

än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet.

Kostnadsklasspoängen för olika avverkningskostnader framgår av skogsbeskrivningen.

7.3.3.3 Faktor för timmerutfall och kvalitet

Definition

Allmänna råd:

Timmerutfall och kvalitet bör bestämmas med hänsyn till

- andelen timmersortiment,
- raket,
- kvistansvällningar och
- kvistighet.

Timmerutfall och kvalitet bör bedömas med utgångspunkt i vad avverkningar på värderingsenheter inom värdeområdet med

genomsnittlig ålderssammansättning kan ge. Den omständigheten att en värderingsenhet till exempel består av enbart ungskog innebär inte i sig att kostnadsklasspoängen för timmerutfall och kvalitet skall sättas högt. Däremot bör större inslag av kvistiga tallprovenienser eller *Pinus Contorta* kunna föranleda att högre kostnadsklasspoäng sätts för denna kvalitetsfaktor (SKV A 2004:10).

Klassificering

Kostnadsklasspoängen för olika timmerutfall och kvalitet, jämfört med normala förhållanden inom värdeområdet, framgår av skogsbeskrivningen. För timmerutfall och kvalitet skall enligt bilaga 1 till SKVFS 2004:11 indelningen i kostnadsklasspoäng ske på grund av om timmerutfallet och kvaliteten är

- högre
- ungefär lika
- lägre

än vad som är genomsnittligt inom värdeområdet.

7.3.3.4 Faktor för terrängtransportkostnader

Definition

Allmänna råd:

Kostnadsfaktorn terrängtransportkostnader bör avse kostnaderna för terrängtransport till bilväg.

Medelavståndet bör bestämmas utifrån ett arealvägt medelavstånd till närmaste plats för avlägg inklusive ett slingertillägg (SKV A 2004:10).

Klassificering

Kostnadsklasspoäng skall enligt bilaga 1 till SKVFS 2004:11 anges för olika terrängtransportavstånd. Avstånden skall anges i hela 100-tal meter.

Kostnadsklasspoängen för olika terrängtransportavstånd framgår av skogsbeskrivningen.

7.3.4 Virkesförråd barrträd

Definition

14 kap. 3 § FTL

--- Med virkesförråd barrträd avses virkesförrådet av barrträd per hektar uttryckt i skogskubikmeter. För virkesförråd upp till 200 skogskubikmeter per hektar får klasserna ej göras större än 10 skogskubikmeter ---

Med virkesförråd uttryckt i skogskubikmeter avses enligt 10 § SKVFS 2004:11 fast volym stamvirke ovan stubbe inklusive toppar och bark.

I virkesförrådet ingår endast volymen av de växande träd som uppnått 1,3 meters höjd över marken.

Klasser och klassindelning

Virkesförråd barrträd skall enligt 10 § SKVFS 2004:11 bestämmas i hela skogskubikmeter.

Varje skogskubikmeter skall enligt samma bestämmelse utgöra en klass.

7.3.5 Virkesförråd lövträd

Definition

14 kap. 3 § FTL

--- Med virkesförråd lövträd avses virkesförrådet av lövträd per hektar uttryckt i skogskubikmeter. För virkesförråd upp till 200 skogskubikmeter får klasserna inte göras större än 10 skogskubikmeter.

Med virkesförråd uttryckt i skogskubikmeter avses enligt 10 § SKVFS 2004:11 fast volym stamvirke ovan stubbe inklusive toppar och bark.

Klasser och klassindelning

Virkesförråd lövträd skall enligt 10 § SKVFS 2004:11 bestämmas i hela skogskubikmeter.

Varje skogskubikmeter skall enligt samma bestämmelse utgöra en klass.

7.4 Beräkning av riktvärde

18 kap. 4 § femte stycket FTL

Förslag till fastighetstaxering skall grundas på av Skatteverket kända uppgifter. Förslaget skall innehålla uppgifter som är nödvändiga för fastighetstaxeringen. Förslaget till skogsbruksvärde skall grundas på det virkesförråd, som bestämts vid närmast föregående allmänna eller förenklade fastighetstaxering eller därefter vidtagen nytaxering samt på områdesvis fastlagda volymtillväxtprocenter och kända uppgifter om avverkningar efter den senast verkställda taxeringen.

Värdefaktorn virkesförråd för skogsmark får vid AFT05, om säkrare grunder inte föreligger, bestämmas med ledning av vid AFT98 redovisat virkesförråd, förväntad tillväxt under perioden den 1 januari 1998–den 31 december 2004 enligt bilaga 1 till handboken med tabell över tillväxtprocent för skogsmark samt kända avverkningar under samma tid.

7.4.1 Riktvärdet för skogsinnehav med mindre än 30 ha

1 kap. 20 § FTF

Riktvärde för en värderingsenhet skogsmark omfattande mindre än 30 hektar bestäms och redovisas enligt följande formel.

$$R = N \times F_m \times A$$

där R = riktvärdet,

N = skogsnivåfaktorn för värdeområdet,

F_m = relativa hektarvärdet enligt skogstabell M vid tillämplig virkesförrådsklass och värdeområdets belägenhet och
 A = areal i hektar av värderingsenheten.

För de mindre skogsinnehaven, dvs. för värderingsenheter understigande 30 ha, beräknas värdena per hektar för skogsmark med olika stort virkesförråd med utgångspunkt från – förutom arealen i hektar – en skogsnivåfaktor för värdeområdet och ett relationstal hämtat ur skogstabell M samt värderingsenhetens areal.

7.4.2 Riktvärdet för skogsinnehav med minst 30 ha

a) Formel för riktvärdet

1 kap. 23 § FTF

Riktvärdet för en värderingsenhet skogsmark omfattande minst 30 hektar bestäms och redovisas enligt följande.

$$R = [N \times F_m \times 29] + [N \times F_s \times (A-29)]$$

där R = riktvärdet,

N = skogsnivåfaktorn för värdeområdet,

F_m = relativa hektarvärdet enligt skogstabell M vid tillämplig virkesförrådsklass och värdeområdets belägenhet,

F_s = relativa hektarvärdet beräknat enligt skogstabell S vid tillämpligt virkesförråd barrträd och virkesförråd lövträd och

A = arealen i hektar av värderingsenheten.

För de större skogsinnehaven beräknas värdet av 29 ha på samma sätt som för de mindre skogsinnehaven. För överskjutande skogsmarksarealer beräknas riktvärdena med tillämpning av – förutom arealen i hektar – en skogsnivåfaktor för värdeområdet och ett relativt hektarvärde, beräknat med hjälp av en skogstabell för större skogsinnehav, skogstabell S med beräkningskonstanterna k_1 – k_3 för beräkning av relativa hektarvärden för skogsarealer över 29 ha.

b) Formel för det relativa hektarvärdet.

1 kap. 22 § FTF

Det relativa hektarvärdet för skogsmark omfattande minst 30 hektar (F_s) beräknas enligt följande formel.

$$F_s = k_1 + (k_2 \times V_B) + (k_3 \times V_L)$$

där k_1 = värdet i kronor per hektar av kalmare,

k_2 = värdet av barrträd i kronor per skogskubikmeter,

k_3 = värdet av lövträd i kronor per skogskubikmeter,

V_B = virkesförråd barrträd i skogskubikmeter per hektar och

V_L = virkesförråd lövträd i skogskubikmeter per hektar.

Faktorerna k_1 – k_3 hämtas ur tillämplig skogstabell S.